

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoP/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117212359
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eliška Wagshalová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117212359.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Elišky Wagshalovej a členiek senátu JUDr. Antónie Kandravej a JUDr. Ingrid Kalinákovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú S. D., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Prešov, dieťa rodičov: matky S. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. U. 1, XXX XX W. J. H., právne zastúpená JUDr. Ľubou Berezňaninovou, advokátkou, so sídlom Hlavná 45, Prešov a otca: P. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, V., o zníženie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 27P/115/2017-120 zo dňa 25.02.2019, takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

I. Predmet konania

1. Otec sa podaným návrhom na začatie konania domáha zníženia výživného voči jeho mal. dcére S. na sumu 100,- eur mesačne, dôvodiac pritom jeho nepriaznivou životnou situáciou.

II. Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „súd“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„M e n í rozsudok Okresného súdu Prešov pod sp.zn. 28P/35/2014 zo dňa 07.05.2014 v časti určenia výživného tak, že z n i ž u je výživné zo strany otca na mal. S. D., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 200,00 Eur na sumu 100,00 Eur mesačne, ktoré bude uhrádzať k rukám matky, vždy do 15.dňa v mesiaci vopred, počnúc právoplatnosťou rozsudku, opakovane do budúca.“

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.“

3. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 62 ods. 2, 4, 5, § 63 ods. 1, 2, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“).

4. Súd, vychádzajúc z vykonaného dokazovania, zmenil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 28P/35/2014 zo dňa 07.05.2014 a znížil výživné zo strany otca na sumu 100,-eur mesačne. Bolo preukázané, že výška výživného bola posledným rozhodnutím súdu určená na základe rodičovskej dohody vo výške 200,-eur mesačne. Otec bol v tom čase nezamestnaný, ale aktívne sa venoval

hudbe. Uvádza, že hral v dvoch hudobných kapelách a jeho príjem bol mesačne 1.000,- až 2.000,- eur. V súčasnosti má otec zhoršený zdravotný stav, je zamestnaný s mesačným príjmom 500,- eur, žije v prenajatom byte. K zmene pomerov došlo aj na strane maloletej a matky. V čase pôvodného rozhodnutia bola matka s maloletou na rodičovskej dovolenke s príjmom 222,70 eur mesačne, pričom bývala v podnájme. V súčasnosti býva matka spolu s maloletou dcérou v Talianskej republike, je vydatá a jej mesačný príjem je vo výške 844,-eur. Maloletá navštevuje materskú školu. Je zrejmé, že náklady na výchovu a výživu maloletého dieťaťa vzrástli už len z dôvodu, že dcéra je staršia, má vyššie nároky aj na trávenie voľného času, obliekanie, hygienu, ako aj náklady spojené s návštevou materskej školy. Na druhej strane bolo na strane otca maloletej preukázané výrazné zníženie príjmu, žije v podnájme, kde uhrádza mesačne sumu 250,-eur. Zistené majetkové pomery na strane otca odôvodňujú zmenu rozhodnutia o výživnom na maloleté dieťa. Suma 100,-eur mesačne je momentálne primeraná príjmovým a majetkovým pomerom na strane otca, ako aj potrebám maloletého dieťaťa v predškolskom veku.

5. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

III. Obsah odvolania matky

6. Proti rozsudku podala odvolanie matka, nesúhlasiac s dôvodmi zníženia výživného. Údajných sedem operácií, ak k nim niekedy došlo, boli vykonané v rokoch 2013/2014. Súd I. inštancie pri skúmaní pomerov navrhovateľa, pokiaľ išlo o jeho zdravotný stav, vychádzal iba a výlučne z jeho tvrdení. Navrhovateľ súdu nepredložil žiadne dôkazy o tvrdených operáciách, resp. o svojom aktuálnom zdravotnom stave. Matka v súčasnosti žije v Taliansku, kde mesačný príjem 840,- Eur, nie je „žiadna sláva“. Súdu uviedla aké má priemerné náklady na zabezpečenie všestrannej starostlivosti o maloletú. Okrem základných potrieb, ako strava, ošatenie, obuv, poplatkov za škôlku a cestovné náklady na dopravu do škôlky a späť, sú tam zahrnuté aj výdavky na šport, voľno-časové aktivity, výživové doplnky, lieky, pravidelné preventívne lekárske prehliadky, prehliadky u stomatológa a pod.. Preukázané výdavky na maloletú sú vo výške 950,- eur, okrem toho matka spláca úver vo výške 520,- eur mesačne, s ktorým jej pomáha jej manžel. Matka si v Taliansku zvyšuje kvalifikáciu, aby mohla v budúcnosti, po skončení štúdia a absolvovaní odbornej praxe, pracovať ako zdravotná sestra v nemocnici. Je povinná absolvovať aj 3-mesačnú stáž na klinike, a to v období od 02.05.2019 do 31.07.2019, bez nároku na odmenu. V tomto období tak nebude matka mať žiaden príjem. V roku 2014 bol navrhovateľ nezamestnaný, uviedol ale, že má príjem 1000 - 2000,- Eur mesačne. Ani pri takomto tvrdenom príjme však výživné na maloletú neplatil. Súd nijako neskúmal, či navrhovateľ má aj iný príjem popri príjme z trvalého pracovného pomeru, napr. z činnosti hudobníka. Uspokojil sa s tvrdením navrhovateľa, že z tejto činnosti už v súčasnosti žiaden príjem nemá. Ani po rozhodnutí súdu o znížení výživného na 100,- Eur ho navrhovateľ opäť neplatí. O maloletú sa nezaujímal, tá ho nepozná, nemá s ním vybudovaný žiaden citový vzťah. Opustil ju ako otec v čase, keď ho potrebovala, nestaral sa o ňu. Titulom zabezpečenia zákonnej výživovacej povinnosti je navrhovateľ voči maloletej dcére povinný si svoj život zariadiť tak, aby si túto svoju povinnosť plnil, a to aj na úkor svojho životného minima. Ak bol ochotný a schopný ako nezamestnaný platiť výživné vo výške 200,- Eur mesačne, neexistuje žiaden zákonný, objektívny, či subjektívny dôvod na to, aby mu súd túto výživovacu povinnosť znížil o polovicu len preto, že navrhovateľ zo seba robí takmer invalida. V konaní pred súdom o návrhu na zníženie výživného uviedol, že už nekonzertuje pre zdravotné ťažkosti. To však neznamená, že ako hudobník nemá, resp. nemôže mať, žiaden príjem. Autori autorských diel, ktorými sú aj piesne, hudba, texty k skladbám, dostávajú odmeny za použitie svojich diel. Súd nijako nezohľadnil tú skutočnosť, že maloletá v marci tohto roka dovŕšila 6 rokov, čo znamená, že v septembri nastúpi do 1. ročníka základnej školy, s čím sú spojené zvýšené výdavky. Odôvodnenie napadnutého rozsudku sa tak javí ako nedostatočné, nepresvedčivé a nepreskúmateľné. Má tiež znaky arbitrárnosti. Právne i skutkové závery súdu sú nedotiahnuté a neúplné, a to najmä z dôvodu nedostatočne vykonaného dokazovania. Matka navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Ustanovený opatrovník sa pridržal svojich vyjadrení. Životnú úroveň S. v domácnosti jej matky nepozná, no životná úroveň otca, ktorú mal možnosť prešetriť, dlhodobo nezodpovedá výške výživného 200,- eur.

8. Otec uviedol, že jeho zdravotný stav je skutočne zhoršený. V poslednej dobe ho najviac trápili problémy so zubami, do liečby investoval nemalé finančné prostriedky. Tvrdenie matky, že súd zavádza je ničím nepodložené a osočujúce. Vstúpil si do svedomia a snaží sa o zlepšenie svojej životnej situácie. Zamestnal som sa vo firme VEDOS, s.r.o. na pozícii skladníka s čistou mzdou zhruba 520,- Eur. Žiaden príjem z inej ako závislej činnosti nemá. Hudba je len koníček, ktorému sa otec venuje celý život a v žiadnom prípade to nie je prostriedok na zarobenie peňazí. Z dosahovaného príjmu platí otec základné potreby ako nájom 256,- Eur, jedlo a cestovné do práce. Jeho súčasná životná situácia mu nedovoľuje platiť také vysoké výživné. Pre dlhy skončil v konkurze. V súčasnosti je dlhodobo práceneschopný. Má dotrhané väzy v kolene, čaká ho operácia. Predložil súdu potvrdenie o dočasnej pracovnej neschopnosti a lekárske správy. Matka sa sama rozhodla odísť do Talianska a pokiaľ je zabezpečovanie starostlivosti o dieťa také nákladné, nikto ju nenúti, aby tam zotrvala. Náklady na maloletú v sume 950,- eur, považuje otec za neprimerané, z tejto sumy na Slovensku žije celá rodina. Navrhol odvolanie zamietnuť.

IV. Hodnotenie odvolacieho súdu

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), oprávneným subjektom - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/, g/ CSP) po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“), a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1 CSP), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň, ako sa vyvesil na úradnej tabuli a dospel k záveru, že odvolanie matky nie je dôvodné.

10. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že naposledy bola vyživovacia povinnosť voči mal. S. určená rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 28P/35/2014 zo dňa 07.05.2014. Na základe schválenej rodičovskej dohody bol otec povinný prispievať na výživu maloletej sumou 200,- eur mesačne. V tom čase bol nezamestnaný, dosahoval však príjem z činnosti hudobníka. Týmto spôsobom si mesačne privyrobil sumu v rozmedzí 1.000 - 2.000,- eur. Dom, v ktorom býval, bol v jeho vlastníctve, splácal hypotéku v celkovej výške 666,- eur. Matka bola na rodičovskej dovolenke, poberala príspevok vo výške 222, 70 eur. Žila v podnájme, za ktorý uhrádzala nájom vo výške 150,- eur, splácala spotrebný úver vo výške 85,- eur mesačne, sumou 35,- eur jej finančne vypomáhal so splácaním otec. Maloletá S. bola dieťaťom vo veku 1 roka.

11. Podaním zo dňa 07.09.2015 sa otec domáhala zníženia výživného voči mal. S.. Uviedol, že na jeho strane došlo k zmene pomerov. Bol vo vyšetrovacej väzbe, následne vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny. Matka v tom čase žila s manželom v Taliansku, naďalej poberala rodičovský príspevok. Maloletá S. bola dieťaťom vo veku 2 rokov.

12. Pre rozhodnutie o návrhu na zmenu vyživovacej povinnosti určenej predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím súdu je potrebné mať na zreteli ust. § 230 CSP i ust. § 78 ods. 1 zákona č.36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o rodine“). CSP v uvedenom ustanovení určuje, že len čo sa vo veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednať znova (prekážka res iudicata - veci rozhodnutej).CMP však počíta s prípadmi, keď nie je objektívne možné túto zásadu dodržať, konkrétne ust. § 121 CMP, ktoré umožňuje zmenu rozsudku o výživnom, ak sa zmenili pomery. Za zmenu pomerov možno považovať okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie rozsahu vyživovacej povinnosti (zásada „rebus sic stantibus“).

13. Pri rozhodovaní o zmene výživného na účely zisťovania pomerov je potrebné porovnať okolnosti v čase vydania predchádzajúceho rozhodnutia s okolnosťami v čase nového rozhodnutia, pričom predpokladom takejto zmeny je výrazná a trvalá zmena pomerov, či už na strane maloletého dieťaťa alebo na strane povinného rodiča. Takouto zmenou môže byť podstatne vyšší vek dieťaťa a s tým spojený nárast nevyhnutných nákladov, trvalá zmena zdravotného stavu, nástup dieťaťa do školy vyššieho stupňa, podstatné zvýšenie či zníženie pravidelného príjmu jedného z rodičov.

14. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnúť na všetky okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu vyživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Samotná úvaha o tom, že doterajšie výživné je neprimerané. Relevantné pre rozhodnutie o podanom návrhu na zvýšenie výživného je nielen to, či sa výrazne, trvalo, nie krátkodobo alebo nepatrne zmenili okolnosti na strane oprávneného dieťaťa, ale aj na strane povinného rodiča, ktoré boli podkladom pre predchádzajúce rozhodnutie o výživnom.

15. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti na mal. dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti a schopnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, pracovnými skúsenosťami, vzdelaním a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru (existenciou pracovných príležitostí), primeraných daným schopnostiam, resp. vlastnostiam rodičov.

16. Podľa § 62 ods. 2, 4, 5 zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

17. Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. V nadväznosti na uplatnené odvolacie námietky matky, pri prieskume vecnej správnosti napadnutého rozsudku skúmal odvolací súd splnenie zákonných predpokladov pre zmenu rozsudku o vyživovacej povinnosti otca, zaoberajúc sa pritom zmenou pomerov na strane účastníkov konania.

19. Matka hneď v úvode svojho odvolania uvádza, že v súčasnosti je zamestnaná vo firme svojho manžela, s dosahovaným príjmom vo výške 840,- eur, ktorý v platových podmienkach Talianska nepovažuje za „žiadnu slávu“. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že každý z rodičov je povinný prispievať na výživu mal. dieťaťa podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov. Z voľne dostupných internetových zdrojov je odvolaciemu súdu známa priemerná mzda v Taliansku vo výške 2.590,- eur v hrubom (<https://www.minimalnamzda.sk>), iný internetový zdroj uvádza priemerný mesačný príjem 1.923,- eur v čistom (<https://karierainfo.zoznam.sk>). Matka v tomto ponímaní nedosahuje ani polovicu zo zisteného čistého príjmu, aj napriek skutočnosti, že pracuje v rodinnej spoločnosti. Odvolaciemu súdu nie je zrejmé, aké ostatné benefity poberá matka z pracovného pomeru v spoločnosti manžela, možno však len predpokladať, že potenciálne by mohla dosahovať vyšší príjem. Pre rozhodnutie v preskúmvanej veci je však relevantné, že naproti stavu v rokoch 2014 a 2015 už nie je viac na rodičovskej dovolenke, v dôsledku čoho zároveň odpadol objektívne existujúci dôvod dosahovať príjem zo závislej činnosti.

20. K zmene životnej úrovne došlo predovšetkým na strane otca. Je zrejmé, že v čase schválenia rodičovskej dohody v roku 2014 bol nezamestnaný, priznal však dosahovanie príjmov z činnosti hudobníka, pohybujúci sa v rozmedzí 1.000 - 2.000,- eur mesačne. V súčasnosti je otec zamestnaný ako skladník, dosahuje príjem 520,- eur mesačne. Súd preložil tvrdenia o zhoršenom zdravotnom stave, vyžadujúcom si operáciu kolena a práceneschopnosť. Okrem toho otec deklaroval súdu problémy a viaceré vážne nádorové ochorenia. Matkou uvádzaný príjem otca z umeleckej činnosti v konaní preukázaný nebol. Odvolací súd oprel svoje tvrdenia o nepriaznivej životnej situácii otca aj vyjadrením ustanoveného opatrovníka. Ten vykonal šetrenia v domácnosti otca, na ich základe skonštatoval, že už dlhodobejšie nie je v možnostiach otca platiť výživné vo výške 200,- eur. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 15.03.2018 bol na majetok dlžníka vyhlásený konkurz. Správca konkurznej podstaty ku dňu 13.08.2018 nezistil žiaden majetok otca, ktorý by mohol podliehať speňaženiu.

21. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie bola maloletá S. vo veku 6 rokov, zariadenie školskej dochádzky zatiaľ nenavštevovala. Je prirodzené že maloletá sa prirodzene vyvíja, kladie zvýšenie požiadavky na stravné, ošatenie, obuv či hygienické potreby. Matka vyčíslila pravidelné mesačné výdavky maloletej na sumu 950,- eur, túto však odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie považuje za neprímeranú. Odvolací súd zohľadnil matkou predložený rozpis výdavkov, niekoľko položiek však považuje za prehnané. Základom pre určenie vyživovacej povinnosti povinného rodiča je právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Veľkú časť výdavkov predstavuje oblečenie, záľuby maloletej, bývanie, kultúra, sporenie a pod.. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že otec zo svojho príjmu dokáže zabezpečiť si bývanie a po uhradení aj zníženého výživného len sotva základné životné potreby. Detské televízne kanály, kultúra, šport a podobne sú jednoznačne v prospech maloletej, nezodpovedá však aktuálnym možnostiam otca.

22. Vo vzťahu k maloletej a osobnej starostlivosti, poskytovanej jej matkou, je potrebné uviesť, že maloletá oproti stavu predchádzajúcich súdnych rozhodnutí, navštevuje zariadenie predškolskej dochádzky, miera osobnej starostlivosti tým klesla minimálne o 10%. Odvolací súd podporne zohľadnil materiál, vypracovaný Q.. W. a Q.. D., vymedzujúci podiel osobnej starostlivosti podľa veku mal. dieťaťa nasledovne:

1. starostlivosť o dieťa do 3 rokov veku až 100%,
2. starostlivosť o dieťa do 6 rokov veku 90%,
3. starostlivosť o dieťa do 12 rokov veku 75%,
4. starostlivosť o dieťa do 15 rokov veku 30%,
5. starostlivosť o dieťa nad 18 rokov veku 5%.

23. Ak matka namieta zníženie výživného neporovnateľne vyššími nákladmi v Taliansku v porovnaní so Slovenskom, je potrebné uviesť, že bolo to práve jej rozhodnutie, ktorým tento stav založila. Dobrovoľne sa s manželom presťahovala do Talianska, je preto jej zodpovednosťou znášať tieto zvýšené náklady. Zrejme významne vypomáha matke s jej nákladmi manžel, keďže matka zo svojho príjmu 840,- eur, po uhradení výdavkov na maloletú v sume 950,- eur, spláca úver vo výške 520,- eur. Príjmové pomery manžela sú faktorom, ovplyvňujúcim životnú úroveň matky, manžel sa prirodzene podieľa na úhrade nákladov na bývanie a stravu matky, čím sa vlastná disponibilná čiastka matky zvyšuje.

24. Pri kvantifikácii spravodlivej výšky výživného, odvolací súd podporne zohľadnil rozhodovaciu prax súdov Českej republiky v otázkach určovania výživného, a to vzhľadom na podobnosť právneho prostredia. Pri určovaní výšky výživného je potrebné zobrať do úvahy materiál Ministerstva spravodlivosti ČR z roku 2010 pod názvom „Doporučená výchozí rozmezí pro stanovení výše výživného za účelem sjednocení rozhodovací praxe soudů v otázkách výživného na nezaopatřené děti“ (<https://justice.cz/web/msp?clanek=opatrovnicka-agenda>). Sledujúc rozpätie jednotlivých vekových kategórií, je zrejme, že tieto reflektujú okrem prirodzeného fyzického vývinu aj prechod stupňov školskej dochádzky, čomu zodpovedá percentuálne navýšenie podielu výživného z čistého príjmu povinného rodiča.

25. Mal. S. je vo veku 6 rokov, v čase rozhodovania súdu prvej inštancie však školskú dochádzku nenavštevovala, v dôsledku je potrebné vnímať ju vo vekovej kategórii 0-5 rokov v zmysle vyššie uvedeného materiálu. V takomto prípade štatistiky určená výška výživného zodpovedá percentuálnemu rozpätiu 11-15% z čistého príjmu povinného rodiča. Keďže otec okrem maloletej, inú vyživovaciu povinnosť nemá, odvolací súd zohľadnil hornú hranicu percentuálneho podielu. Pri zistenej mzde otca vo výške 520,- eur, 15% predstavuje 78,- eur, čo nedosahuje ani výšku súdom prvej inštancie určené znížené výživné.

26. Vo vzťahu k odvolacej námietky matky, že súd prvej inštancie nezohľadnil nástup maloletej na povinnú školskú dochádzku, je potrebné uviesť, že tento stav v čase rozhodovania súdu prvej inštancie. V súlade s ust. § 217 ods. 1 CSP veta prvá v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a v súlade s týmto stavom súd prvej inštancie rozhodol. Súčasne, odvolací súd je v zmysle ust. 383 CSP viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie. Potvrdenie o školskej dochádzke maloletej v odvolacom konaní predložené nebolo, matka nepriblížila súdu ani existenciu zvýšených výdavkov, s touto dochádzkou spojených.

27. Záverom odvolací súd zhŕňa, že pomery na strane účastníkov konania sa zmenili do takej miery, že návrh na zníženie výživného možno považovať za dôvodný. Odôvodnené potreby maloletej vzrástli, rovnako tak sa však zvýšila životná úroveň matky. Naproti tomu, otec sa v súčasnosti nachádza v ťaživej životnej situácie, nie je v jeho možnostiach, schopnostiach a majetkových pomeroch podieľať sa na výžive maloletého doposiaľ určenou sumou výživného. Iný príjem, než dosahuje otec zo závislej činnosti v konaní zistený nebol, ak sa však v budúcnosti preukáže opak, vyživovaciu povinnosť otca možno opätovne zvýšiť, a to za určitých okolností aj spätne, v dôsledku čoho bude otec povinný zameškané výživné zaplatiť.

28. Za daného stavu však odvolací súd nevzhladol dôvodnosť uplatnených odvolacích námietok matky. Napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Odvolací súd zároveň nevzhladol dôvod, pre ktorý by bolo spravodlivé priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov v zmysle ust. § 55 CMP.

30. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).